

Studie naar hartaandoeningen bij de dalmatiër

Beste dalmatiër eigenaar,

Hoewel we als dierenarts af en toe een dalmatiër met hartproblemen zien, is het momenteel zo goed als onbekend hoe frequent hartaandoeningen voorkomen bij de dalmatiër en welke aandoeningen dit zijn. Er bestaan zowel aangeboren als verworven hartziekten, zoals klepaandoeningen en dilatorische cardiomyopathie (DCM).

Op vraag van de Koninklijke Belgische Club voor Dalmatische honden (KBCDH), de Nederlandse Club voor Dalmatische honden (NCDH) en in lijn met een studie die in Duitsland recent gestart werd door collega's van het Collegium Cardiologicum, willen we onze cardiologische expertise graag inzetten om hartaandoeningen bij de dalmatiër in kaart te brengen.

We beginnen het onderzoek met dieren ouder dan 5 jaar. Dit omdat oudere honden de grootste risicogroep vormen, met name voor klepaandoeningen en DCM. Dit wil niet zeggen dat honden jonger dan 5 jaar niet gescreend moeten worden, integendeel, vroege detectie is belangrijk.

Voor dit onderzoek is het echter het meest logisch om eerst een idee te krijgen van het voorkomen van deze aandoeningen bij de risicogroep alvorens de prevalentie bij de jongere honden na te gaan.

Het eerste doel van deze studie is om **hartaandoeningen specifiek bij de dalmatiër in kaart te brengen**. Het tweede doel is om een **nieuwe techniek te valideren** voor het vroegtijdig opsporen van DCM bij de dalmatiër.

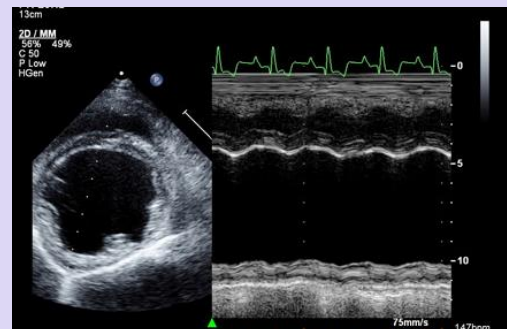

Dilatorische cardiomyopathie of DCM is een hartziekte die vaak op onopgemerkt aanwezig is. De ziekte zorgt ervoor dat de spiervezels in de hartspier degenereren en uitrekken. Hierdoor gaat de pompfunctie achteruit, wordt het hart nog groter en kan er vocht op de longen opstapelen.

DCM kan zich op verschillende manieren uiten, als een onopgemerkte hartziekte met plotse cardiale dood tot gevolg of met de volgende symptomen:

- verminderde uithouding
- hoesten, snelle ademhaling, ademnood
- sloom, snel uitgeput zijn

De vroegtijdige opsporing ('screening') van DCM vereist geavanceerdere diagnostische testen zoals echocardiografie (voor opsporen van de harvergroting en slechte pompfunctie), electrocardiografie en 24-u Holter ECG.

Vanwege de complexiteit en beperkte beschikbaarheid van bovenstaande technieken in veel eerstelijns praktijken, zijn we op zoek naar een eenvoudiger, maar betrouwbare screening tool voor hartvergroting.

Het electrocardiogram (ECG) is een goedkope en eenvoudige techniek om de elektrische activiteit van het hart te meten, maar is weinig gevoelig voor het opsporen van hartvergroting.

De **RELf methode** is een nieuwe methode die het ECG in drie dimensies kan meten en voordelen zou kunnen bieden t.o.v. het klassieke ECG.

Drie elektroden worden op de onderkant van drie poten gekleefd en 1 elektrode op de borstkas. Aan de hand van deze methode kunnen we de elektrische geleiding van het hart in drie dimensies bekijken.

Met deze studie onderzoeken we ten eerste wat de **prevalentie is van hartaandoeningen bij de dalmatiër én tegelijkertijd of de RELf methode een goede screening tool is om DCM vroegtijdig op te sporen bij de dalmatiër.**

We zijn volop op zoek naar dalmatiërs **ouder dan 5 jaar (geboren in 2017 of vroeger)**. Een deelname aan de studie houdt volgende onderzoeken in: een echocardiografie, een electrocardiogram, een bloedafname voor bepaling van de cardiale biomerkers en een RELf meting. De onderzoeken vinden plaats in Merelbeke, op de faculteit diergeneeskunde OF tijdens evenementen georganiseerd door de NCDH.

U kan bijdragen aan deze studie op verschillende manieren:

Bij vragen of interesse tot deelname mag u ons altijd vrijblijvend contacteren via: RELfstudie.diergeneeskunde@outlook.com of Katja van den Eijnden katja@ncdh.nl

EN/OF

Op 29 oktober zullen wij aanwezig zijn op *de jonge honden en veteranen dag* en is het mogelijk om uw viervoeter cardiologisch te laten onderzoeken door ons

EN/OF

Indien uw hond reeds cardiologisch onderzocht is, kan u het verslag anoniem uploaden via een aanvraagformulier op de site van NCDH.

Hier vindt u een getuigenis van **Marcel De Smet** (ondervoorzitter secretaris Koninklijke Belgische Dobermann Club) die met zijn honden deelnam aan een gelijkaardige studie bij de Dobermann en andere fokkers aanspoorde:

Al vanaf begin jaren '80 was bekend dat bij de Dobermann er opeens een gemene ziekte kon optreden waarbij het soms al eens voorkwam dat er een Dobermann onverwachts neerviel en overleed ter plaatse. Zelf meegemaakt anno 1986 in Frankrijk met mijn 6 jarige oude reu van heel goede afstamming, zijn laatste beet op de Pakwerker werd hem fataal. Twee Franse dierenartsen hebben nog gereanimeerd maar zonder resultaat. Twijfels ja, onwetendheid ja, te meer voorafgaand niks gemerkt dus mijn hond was gezond.

In die tijd werd de diagnose veelal gesteld op basis van lichamelijk onderzoek, röntgenfoto's en een ECG. Te meer omdat het echocardiografisch onderzoek zoals wij dat nu kennen destijds nog niet voor de volle 100 procent op punt stond.

Begin de jaren 90 kwam er meer gesofisticeerde apparatuur en geavanceerde testen.

Een doorbraak komt er begin 2019, Prof. Dr. Pascale Smets (Europees Specialist in de Cardiologie) en

haar naaste medewerker dierenarts Margot Gheeraert, beiden verbonden aan de Faculteit Diergeneeskunde Universiteit Gent, werken aan een nieuwe wetenschappelijke onderzoeksmethode naar het vroegtijdig opsporen van DCM bij de Dobermann.

Prof. Dr. Pascale Smets en Margot Gheeraert heb ik leren kennen als toegewijde wetenschappelijke vorsers. Omdat DCM niet zo maar na een paar generaties uit een ras kan verbannen worden moeten hun onderzoeken en studies blijven doorgaan vandaar deze oproep, fokkers wees transparant gooi de taboesfeer overboord, geef hen jullie vertrouwen en steun, doe mee aan hun prevalentie studie.

Mijn ervaringen zijn alvast heel positief te meer dank zij hun prachtig initiatief en geweldige inzet beweegt er weer wat. Ik ben ervan overtuigd dat hun nieuwe onderzoeksmethode en de samenwerking tussen beide partijen er toe leidt om snel inzicht te gaan krijgen in de prevalentie van hartziekten in een populatie.

